

Székelyhidi Zsolt

TENGERSZÉP

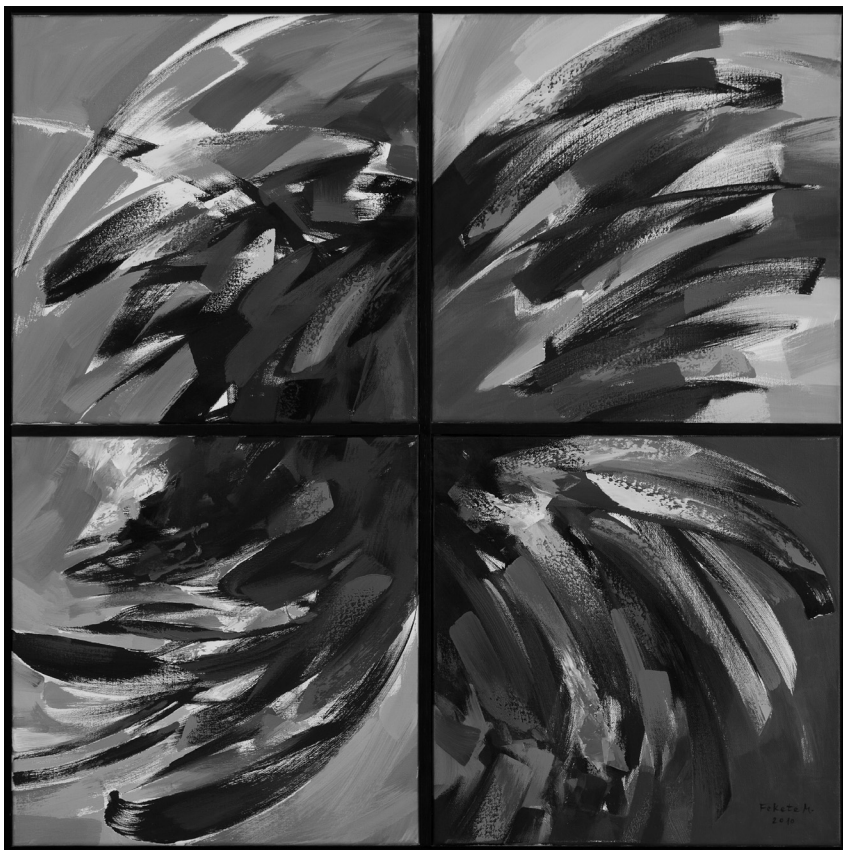
Te vagy a tenger,
a tenger, én mondom.
Hullám vagy,
fehéren sodrott
levegőt nyal
fodró nyelved.
Kopasz vízszínen
bukkansz ki,
fejben tartod
a jó és a rossz időt.

Lelked legmélyén
Te tenger vagy:
végighullámzó,
mérhetetlen,
elragadó, tétlen,
merész és öntelt,
vergődő
és tükörszép.
Amilyen
az ember.

ÉVSZAKOS

Öltözetem téliesítve,
de szemednek tavaszi a fénye.
Ha átölelsz, mire levetkőzöm végre,
mert ruhára olyankor nincs szükség,
a szobába köszönt
a kezedből áradó nyári meleg.

Csókunkból még az őszi is kiújulhat,
és elhiszem, hogy a pillanat időgép:
minden évszak jön, megy teveled,
s a szemed mindig áfonyakék.

Danse indienne